

ԱՆՆԱՆՏՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԵՒ

Az eljátszott öregség

Երբ որ ես երիտասարդ էի
Երբ որ ես երիտասարդ էի
Չգիտեի որ չգիտեի որ չգիտեի
.ԱՆՆԱՆՏՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԵՒ

Ahogy nőnek az árnyak,
Ahogy fogynak az esték,
Úgy fáj jobban és jobban
Az eljátszott öregség.

Քնքնի շուն ընդ ինձ էի
ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ
ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ
.ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԵՒ

Ez az én két vén szemem,
Habár sok szépet látott,
Mosolygós öregúrként
Nem látja a világot.

Արդարև ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
.Ինչու էի ինչու էի ինչու էի

Nem fogok bocsánattal,
Víg arccal tündökölni
S fiatal vétkek fölött
Pálcát tréfásan törni.

Ինչու էի ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
.Ինչու էի ինչու էի ինչու էի

Emlékezni se fogok
Kedvesen zsörtölődve,
Ősz hajjal, piros arccal
A régi jó időkre.

Արդարև ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
Ինչու էի ինչու էի
.Ինչու էի ինչու էի ինչու էի

Heves, ál ifjúsággal,
Óh, ezerszer jaj nékem,
Megöltem jövő magam,
Az én szép öregségem.

Երբ որ ես երիտասարդ էի
Երբ որ ես երիտասարդ էի
Չգիտեի որ չգիտեի որ չգիտեի
.ԱՆՆԱՆՏՈՒՄ ԴՆՈՒՄԻՆՈՒՄ ԵՒ

Ahogy nőnek az árnyak,
Ahogy fogynak az esték,
Úgy fáj jobban és jobban
Az eljátszott öregség.